

Οι Πειρατές της Χαράς

20^ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου

2017-2018

Β'1

Πρόγραμμα Αγωγής Υγείας

«Μαθαίνω πώς νιώθω»

Βασισμένο στο Πρόγραμμα

«Εξερευνώντας... τον εαυτό μου»

της Ιωαννίδου Μίνας, 2004-2005

Εύα Γιαννοπούλου

Μια φορά κι έναν καιρό μια όμορφη πριγκήπισσα έκλαιγε λυπημένη δίπλα στη θάλασσα. Εκείνη την ώρα ένα μεγάλο καράβι βγήκε στην ακτή. Από αυτό κατέβηκαν εννέα πειρατές, την είδαν να κλαίει, την πλησίασαν και τη ρώτησαν: «Γιατί κλαις; Γιατί δεν είσαι ευτυχισμένη;» «Αχ! Είμαι πολύ στενοχωρημένη. Έπεσε το στέμμα μου στη θάλασσα, όταν κολυμπούσα και το πήρε το κύμα μακριά.» είπε η πριγκήπισσα και σκούπισε τα δάκρυά της. «Μη στενοχωριέσαι... Θα σου το βρούμε εμείς» της είπε ο αρχηγός τους κι αμέσως βούτηξαν όλοι στη θάλασσα.

Μετά από λίγη ώρα ήρθαν πάλι κοντά της βρεγμένοι και απογοητευμένοι. «Δεν το βρίσκουμε» της είπαν και κάθισαν στην αμμουδιά να ξεκουραστούν και να στεγνώσουν. Εκείνη τη στιγμή, ο πιο μικρός πειρατής από όλους στάθηκε μπροστά της και της είπε δυνατά: «Ξέρω ποιος πήρε το στέμμα σου. Η κακιά δράκαινα της ζήλειας. Την είδα να το φοράει και να κολυμπάει καμαρωτή προς το βυθό.» «Α, τότε ξέρω πού πάει. Στον κακό Μάγο του Θυμού» φώναξε με σιγουριά ο αρχηγός. «Μου είπε ένα χταπόδι πως η δράκαινα θέλει να πάει να ζήσει μαζί με το Μάγο και μάλλον το πήρε για να τον εντυπωσιάσει. Το παλάτι του βρίσκεται στα πιο σκοτεινά νερά της θάλασσας. Γρήγορα, πάμε να την προλάβουμε.» «Ναι πάμε!» είπε ο μικρός πειρατής. «Αλλά πρέπει να προσέχουμε. Εκεί τα νερά δεν είναι καθόλου γαλήνια. Είναι θολά και σκούρα.»

«Να ῥθω κι εγώ μαζί σας;» ρώτησε η πριγκήπισσα. «Μμμμμ.» είπε σκεφτικός ο αρχηγός. «Θα σε πάρουμε μαζί αφού το θέλεις, αλλά θα σε κρύψουμε πίσω από τα βαρέλια, μέσα στην κουζίνα, στο βάθος του καραβιού.» Ανέβηκαν λοιπόν όλοι στο καράβι, έκρυψαν την πριγκήπισσα και ξεκίνησαν με το μικρό πειρατή να στέκεται θαρραλέα μπροστά στην πλώρη! Σε λίγο έφτασαν στη μέση της τρικυμισμένης θάλασσας. Πάνω ακριβώς από το παλάτι του Μάγου του Θυμού.

Εκείνη την ώρα ξεπρόβαλε από το βυθό ο κακός μάγος και δίπλα του η δράκαινα καμαρωτή, καμαρωτή με το στέμμα στα μαλλιά της. Ήταν τόσο θυμωμένος που τα νερά στροβιλίζονταν γύρω από το καράβι που κινδύνευε να βουλιάξει. Ξαφνικά ακούστηκε η αγριεμένη φωνή του: « Τι θέλετε εσείς εδώ;» κι ένα μεγάλο κύμα παραλίγο να ρίξει τον μικρό πειρατή στη θάλασσα. Αυτός όμως πιάστηκε από την κουπαστή του καραβιού και του είπε αποφασιστικά: «Δώσε μας πίσω το στέμμα της πριγκήπισσας» Ο μάγος αγρίεψε, όμως η δράκαινα βγάζοντας το κεφάλι της πάνω από τον ώμο του μάγου, τεντώνοντας τα λέπια της και γουρλώνοντας τα άγρια μάτια της είπε: «Αυτό; Δικό μου είναι...» «Δεν είναι δικό σου. Είναι το στέμμα που μου έκλεψες! Το άρπαξες από τη θάλασσα που μου έπεσε» φώναξε η πριγκήπισσα που είχε βγει κρυφά από την κουζίνα χωρίς να την καταλάβει κανείς.

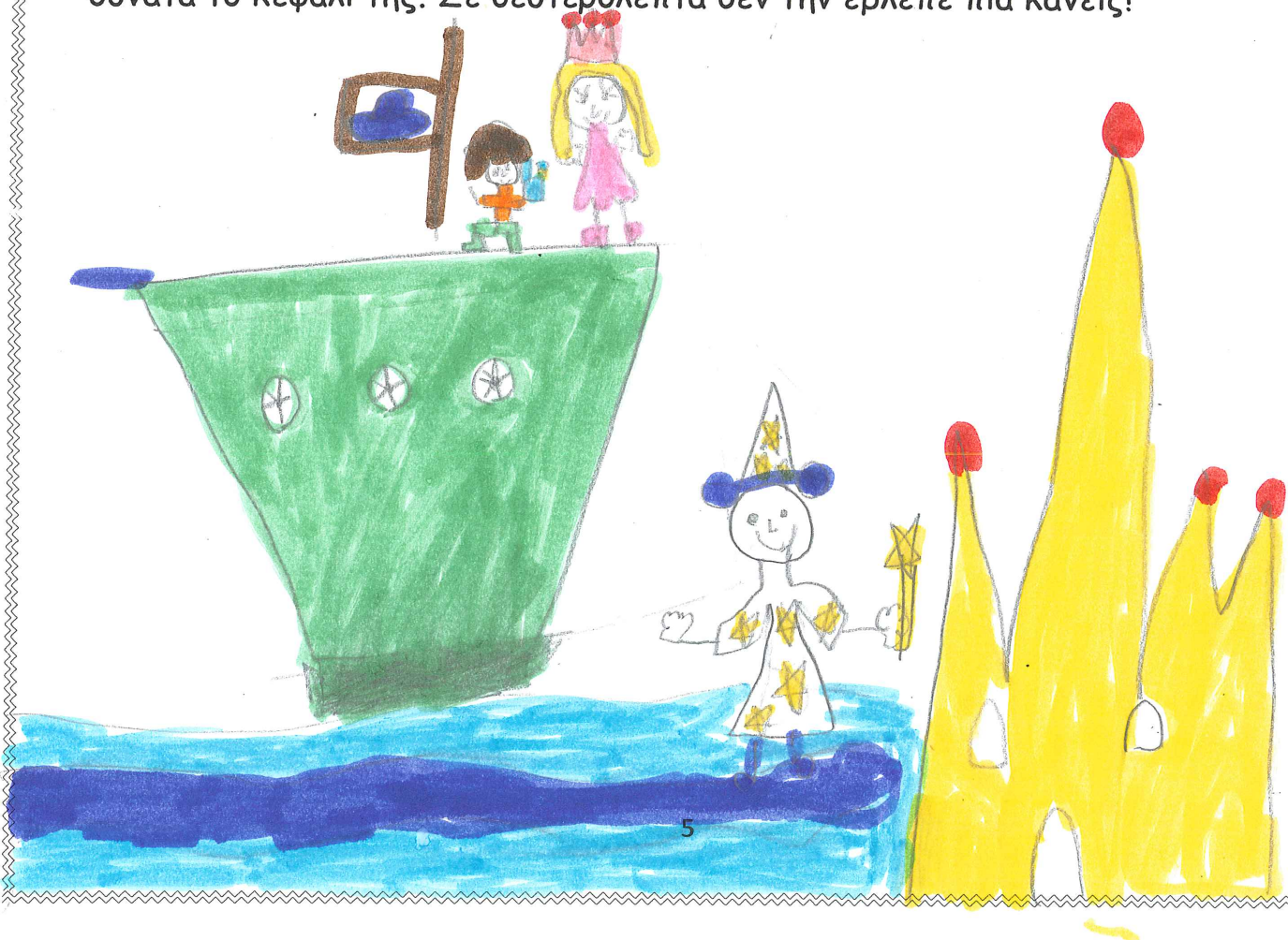

Μόλις την άκουσε ο μικρός πειρατής της φώναζε τρομαγμένος. «*Πήγαινε πάλι πίσω! Θα σε πάρει ο μάγος στο σκοτεινό βυθό...*» Όμως, εκείνη τη στιγμή, ξαφνικά η θάλασσα γαλήνεψε, ο μάγος χαμογέλασε γλυκά και είπε: «*Αγάπη μου! Μη φύγεις! Θέλω να μείνεις μαζί μου. Στο παλάτι μου. Να με κάνεις έναν ευτυχισμένο και καλό μάγο*» και τα μάτια του γλύκαναν ενώ η θάλασσα πήρε το πιο ωραίο γαλάζιο χρώμα που είχαν ποτέ δει οι πειρατές. «*Α, έτσι; Εγώ δηλαδή δε σε κάνω ευτυχισμένο; Γιατί; Αφού είμαι τόσο όμορφη με το στέμμα...*» είπε η δράκαινα κοιτάζοντας θυμωμένη τον μάγο. «*Ναι, αλλά το πήρες με πονηριά από την όμορφη αγάπη μου*» της βροντοφώναξε ο μάγος και με μιας πήρε το στέμμα με το ραβδί του από τη δράκαινα και το ακούμπησε απαλά στο κεφάλι της μικρής πριγκήπισσας. «*Σε ευχαριστώ πολύ καλέ μου μάγε. Είσαι τόσο γλυκός που θέλω να σου δώσω ένα ζεστό φιλί*» είπε η πριγκήπισσα. Ο μάγος δεν έχασε την ευκαιρία. Με ένα σάλτο βρέθηκε δίπλα της και η πριγκήπισσα τον φίλησε στο μάγουλό του. «*Από δω και στο εξής θέλω να είσαι ο πιο γλυκός μάγος του κόσμου. Και της θάλασσας και της ξηράς. Ο μάγος της γαλήνης!*» του είπε αυτή χαμογελώντας. «*Ναι, αγάπη μου, αρκεί να είσαι δίπλα μου. Θα γίνω ο πιο καλοσυνάτος μάγος*» είπε ο μάγος και έκανε νόημα στα παιχνιδιάρικα δελφινάκια να κάνουν κύκλους πεδώντας πάνω από την πριγκήπισσα.

«Δε θέλω τέτοια!» Ακούστηκε να λέει ο μικρός πειρατής που γονάτισε μπροστά στην πριγκήπισσα. «Μαζί μου θα έρθεις... Θα παντρευτούμε, θα ζούμε στο καράβι και θα ταξιδεύουμε ευτυχισμένοι σε όλον τον κόσμο.» Η πριγκήπισσα μόλις άκουσε τα λόγια του, τον κοίταξε τρυφερά, τον αγκάλιασε και του απάντησε: «Ναι, μικρέ και όμορφέ μου πειρατή! Έτσι θα κάνουμε. Ταξίδια μαζί σε όλον τον κόσμο. Με το καράβι της αγάπης!» Όλοι τότε κοίταξαν το μάγο γιατί φοβήθηκαν πως θα θυμώσει. Αυτός όμως με ήρεμη φωνή είπε: «Αν αυτό θέλεις αγαπημένη μου, τότε δεν μπορώ παρά να το δεχθώ. Και για να δεις πόσο πολύ σε αγαπάω θα σου στέλνω τα δελφίνια μου να σου λένε καλημέρα κάθε πρωί. Θα σε περιμένω, όποτε θέλεις να έρχεσαι στο παλάτι και να μου δίνεις ένα υπέροχο φιλί για να μου θυμίζεις να είμαι καλός και να νιώθω ευτυχισμένος» και τα μάτια του έλαμψαν από καλοσύνη.

Μόλις άκουσαν τα λόγια του οι πειρατές ησύχασαν και χαμογέλασαν ανακουφισμένοι, όμως η δράκαινα κιτρίνισε από την κακία της, τον αγριοκοίταξε και του είπε: «Αχ, Μάγε... Χάλασες κι εσύ! Έγινες καλός! Γι' αυτό κι εγώ θα φύγω. Δε σε θέλω πια.» και έφυγε θυμωμένη κουνώντας δυνατά το κεφάλι της. Σε δευτερόλεπτα δεν την έβλεπε πια κανείς!

Τότε ο αρχηγός των πειρατών άρχισε να παίζει με την κιθάρα του μια χαρούμενη μελωδία και όλοι τραγουδούσαν και χόρευαν ευτυχισμένοι με την πριγκήπισσα και τον πειρατή στο κέντρο του κύκλου. Δίπλα στο καράβι μέσα στα γαλάζια νερά χόρευε μαζί τους και ο μάγος με τα δελφινάκια του!

Κι ένιωθαν όλοι τόσο χαρούμενοι όσο νιώθω κι εγώ τώρα που τέλειωσε όμορφα το παραμύθι!!!